

הוא בבחי' בלי גבול ומדה לפי ערך נפשותם המלוכשת בגוף לכן גם אתה ה' תתנהג עמדם כמדת חסדך הגדול בלי גבול ותכלית הנק' רב חסד. דאית חסד ואית חסד. אית חסד עולם שיש כנגדו ולעומתו מדה"ד ח"ו למעט ולצמצם חסדו וטובו. אבל חסד עליון הנק' רב חסד אין כנגדו מדה"ד למעט ולצמצם רוב חסדו מלהתפשט בלי גבול ותכלית כי הוא נמשך מבחי' סוכ"ע וטמירא דכל שמירין הנק' כתר עליון וז"ש חסדירם בסתר פניך וגו' תצפנם בסוכה וגו' :

יד לעורר את האהבה הישנה וחבת אה"ק

להיות בעזרת כרשפי אש מקרב איש ולב עמוק כאלו היום ממש נתן ה' רוחו עלינו רוח נדיבה בהתנדב עם למלאות ידם לה' ביד מלאה ורחבה בריבוי אחר ריבוי מדי שנה בשנה הולך ועולה למעלה ראש כמדת קדש העליון המאיר לאה"ק המתחדש ומתרבה תמיד כדכתיב תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה והאי ועד אחרית כו' אינו מבין לכאורה שהרי באחרית שנה זו מתחלת שנה שניה וא"כ הל"ל לעולם ועד: אך הענין יובן ע"פ מ"ש ה' בתבמה יסד ארץ שיסוד הארץ העליונה היא בחי' ממלא כ"ע והתחתונה היא ארץ תפץ המכוונת כנגדה ממש ונק' על שמה ארץ החיים הנה הוא נמשך מהמשבת והארת הכמה עילאה מקור החיים העליונים כדכתיב התבמה תחיה בעליה וכו' והארה והמשכה זו היא מתחדשת באור חדש ממש בכל שנה וישנה כי הוא יתברך וחכמתו אחד בתכלית היהוד ונק' בשם אוא"ם

אגרת הקדש

ב"ה שאין סוף ואין קץ למעלת וגדולת האור והחיות
 הנמשך ממנו יתברך ומחכמתו בעילוי אחר עילוי
 עד אין קץ ותכלית לרום המעלות למעלה מעלה
 ובכל שנה ושנה יורד ומאיר מחכמה עילאה אור
 חדש ומתחדש שלא היה מאיר עדיין מעולם לארץ
 העליונה כי אור כל שנה ושנה מסתלק לשרשו בכל
 ער"ה כשהחדש מתכסה בו ואח"כ ע"י תקיעת שופר
 והתפלות נמשך אור חדש עליון מבחי' עליונה יותר
 שבמדרגת חכמה עילאה להאיר לארץ עליונה ולחדים
 עליה הם כל העולמות העליונים והתחתונים המקבלים
 היותם ממנה דהיינו מן האור א"ס ב"ה וחכמתו
 המלוכש בה כדכתיב בי עמך מקוד היים באורך
 נראה אור דהיינו אור המאיר מחכמה עילאה מקוד
 החיים (וכנודע לי"ח שבכל ר"ה היא הנסירה ומקבלת
 מוחין חדשים עליונים יותר בו) ובפרטי פרטיות כן
 הוא בכל יום ויום נמשכין מוחין עליונים יותר בכל
 תפלת השחר ואינן מוחין הראשונים שנסתלקו אחר
 התפלה רק גבוהין יותר ודרך כלל בכללות העולם
 בשית אלפי שנין כן הוא בכל ר"ה ור"ה. וז"ש תמיד
 עיני ה' אלהיך בה שהעינים הם כינויים להמשכת
 והארת אור החכמה שלכן נקראו חכמים עיני העדה
 ואיורא דא"י מחבים והארה והמשכה זו אף שהיא
 חמידית אעפ"כ אינה בבחי' ומדרגה אחת לבדה מימי
 עולם אלא שבכל שנה ושנה הוא אור חדש עליון
 כי האור שנתחדש והאיר בר"ה זה הוא מסתלק
 בער"ה הבאה לשרשו. וז"ש מרשית השנה ועד
 אחרית שנה לבדה ולכן כתיב מרשית חצר א' רומז
 על

אגרת הקדש קבא

על הסתלקות האור שנסתלק בליל ר"ה עד ארבע
התקעות שזוהי אור חדש עליון יותר שלא היה מאור
עדיין מימי עולם אור עליון כזה והוא מתלבש
ומסתתר בארץ החיים שלמעלה ושלמטה להחיות
את כל העולמות כל משך שנה זו אך גילוי
מהסתתר הזה תלוי במעשה התחתונים וזכותם
ותשובתם בעשי"ת וד"ל :

מן להבין משל ומליצה דברי חכמים

והזרותם בענין הספירות מודעת

זאת בארץ מפי קדושי עליון ג"ע לקרב קצת אל
השכל מאי דנתיב ומבשרי אחזה אלוה שהכוונה
היא להבין קצת אלהותו יתברך מנפש המלובשת
בבשר האדם וע"פ מארז"ל ע"פ ברכי נפשי וגו' מה
הקב"ה כו' אף הגשמה כו' וע"פ מאמר הודר ע"פ
ויפח באפיו נשמת חיים מאן דנפח מתוכי נפח ואפי'
נפש דעשיה היא באה מזיווג זו"ג דעשיה והמחן
שלהם שרם בתי חיה ונשמה דזו"ג שהן הן אחרים
דכלים דזו"ג דאצילות שרם אלהות ממש שבתוכם
מאיד אור א"ס ב"ה המלובש וגנו בתכמה דאצי'
דאיהו וגרמיהו תר באצילות וע"כ גם בנשמת האדם
מאיד אור א"ס ב"ה מלובש וגנו באור החכמה שבה
להחיות את האדם ומינה זכל האדם להבין קצת
בספירות העליונות שכולן מאירות בנשמתו הבלולה
מהן. אך צריך להקדים מה שישמעתי ממדרי ע"ה
ע"פ ואנכי עפר ואפר שאמר אברהם אבינו ע"ה על
הארת נשמתו המאירה בגופו מאור חסד עליון והיא
מדתו מדת אהבה רבה (ג"א שבה ה') שהיה אהב